

ปีที่ 24 ฉบับที่ 230

จดหมายข่าว

เดือนกุมภาพันธ์ 2553

ISSN 1905-5625

เรื่องเด่น เดือนนี้...

- มท.1 ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “ท้องถิ่นกับจังหวัดกลุ่มจังหวัด
รวมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาในพื้นที่”
- การกำหนดตำแหน่งตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551
- การถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์กรสู่ระดับบุคคลฯ
- มาตรการประหยัดในการเบิกค่าใช้จ่าย
- นิติทัศน์
ความรู้เรื่องกฎหมายจราจรทางบก
- หนอนหนังสือ
- ICT สป.
iPad นวัตกรรมใหม่ที่ทำให้ชีวิตง่ายขึ้น
- หวังใยสุขภาพ
กลุ่มอาการฟินราว
- ธรรมสอนใจ
ความโลภ...ทำลายตัวเอง
- ท่องเที่ยวสืบสานโครงการพระราชดำริ
โครงการหลวงดอยอินทนนท์

กองสารนิเทศ สป.มท.

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ร่วมกับ คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการภายใต้บันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกระทรวงมหาดไทย กับ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง “กลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม” ณ โรงแรมทราเวล กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2553

Content

สารบัญ

- ◆ มท.1 ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง "ท้องถิ่นกับจังหวัดกลุ่มจังหวัด
ร่วมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาในพื้นที่"
เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2553.....4
- ◆ การกำหนดตำแหน่งตาม
พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551.....7
- ◆ การถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์การ
สู่ระดับบุคคลกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ.....9
- ◆ มาตรการประหยัดในการเบิกค่าใช้จ่าย.....13
- ◆ **นิติทัศน์**
ความรู้เรื่องกฎหมายจราจรทางบก.....14
- ◆ **หนังสือ**.....21
- ◆ **ICT สป.**
iPad นวัตกรรมใหม่ที่让生活更美好.....22
- ◆ **ห่วงใยสุขภาพ**
กลุ่มอาการฟันร้าว Crack tooth syndrome.....24
- ◆ **ธรรมสอนใจ**
ข้อคิดคติธรรมเรื่อง ...
ความโลภ...ทำลายตัวเอง.....26
- ◆ **ท่องเที่ยวสืบสานโครงการพระราชดำริ**
โครงการหลวงดอยอินทนนท์27

4

9

22

กองบรรณาธิการ

จดหมายข่าว สป.มท. : มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่นโยบาย ผลการดำเนินงานของผู้บริหารของกระทรวงมหาดไทย รวมทั้งความรู้ด้านการปฏิบัติงาน ที่ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยควรทราบ

ที่ปรึกษา : ปลัดกระทรวงมหาดไทย, รองปลัดกระทรวงมหาดไทย, ทุกท่าน, หัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี, หัวหน้าสำนักงานจังหวัด, ผู้อำนวยการสำนัก/กอง ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

บรรณาธิการ : วันชัย คงเกษม ผู้อำนวยการกองสารนิเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

บรรณาธิการผู้ช่วย : ชำนาญวิทย์ เตรีตน์, สติติย สีวะรัมย์, มัลลิกา ทยานุสร, พรสุดา อินทรรอด, อภิรัช ยูชะยะทัต **GRAPHIC DESIGN :** ภิญญาพัชญ์ ขอบกักดี, ชิชะณูพงศ์ มานะเกียรติชัย, ญัฐวีร์ เกิดศิริ, ไอนเรศ อุณเจริญพรพัฒน์ : นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

จัดทำโดย : กองสารนิเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

เว็บไซต์ : <http://www.pr.moi.go.th> หัวข้อ **จดหมายข่าว สป.มท.** **e-Mail :** moi0206@moi.go.th

การปาฐกถาพิเศษ
เรื่อง “ท้องถิ่นกับจังหวัดกลุ่มจังหวัด
ร่วมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาในพื้นที่”
โดย นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
วันพฤหัสบดีที่ 18 กุมภาพันธ์ 2553
ณ โรงแรมรามารการ์เด็น กรุงเทพฯ

ท่านปลัดกระทรวงมหาดไทย
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดี
ผู้ว่าราชการจังหวัด นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
สื่อมวลชน และผู้มีเกียรติทุกท่าน

ผมรู้สึกเป็นเกียรติ และยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มาเป็น
ประธานเปิดการประชุมสัมมนาเพื่อบูรณาการโครงการภายใต้
ยุทธศาสตร์ระหว่างจังหวัด กลุ่มจังหวัด กับองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในวันที่ การสัมมนาในครั้งนี้ เป็นเรื่องสำคัญต่อเนื่อง
จากการประชุมเมื่อเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัด
การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อการบูรณาการแผนงานของกระทรวง
มหาดไทย กับแผนงานของจังหวัดกลุ่มจังหวัดขึ้นซึ่ง
ถือได้ว่าเป็นการประชุมบูรณาการหน่วยงานในระดับต่าง ๆ
(function) และในคราวนี้ จะเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการใน
ระดับพื้นที่ (area) เพื่อบูรณาการโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์
ระหว่างจังหวัด กลุ่มจังหวัด กับท้องถิ่น และภาคประชาชน ซึ่ง

การประชุมสัมมนาในวันนี้ จะเป็นอีกเวทีหนึ่งที่เปิดกว้างให้ท่าน
ได้พบปะแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน และทำความเข้าใจใน
แนวทางการเชื่อมโยงแผน และโครงการการพัฒนาในระดับพื้นที่
ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ท่านผู้มีเกียรติครับ

ในขณะที่ประเทศของเรากำลังดำเนินนโยบายต่างๆ
เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และสังคม การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

กลุ่มจังหวัด ที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหของพี่น้องประชาชนได้อย่างตรงจุด และยั่งยืน สามารถสร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ความสมบูรณ์ของแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนในพื้นที่ คือ จังหวัด กลุ่มจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน

ในวันนี้ ผมจะขอเน้นย้ำถึงปัจจัยสำคัญบางประการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการบูรณาการ การพัฒนาในพื้นที่ ดังนี้

ประการแรก ได้แก่ **การแสวงหาพันธมิตรร่วมในการทำงาน และการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนในพื้นที่** โดยเฉพาะอย่างยิ่งจาก**องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญของทางราชการ เป็นหน่วยที่ใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชน และเป็นหัวใจในการทำงานของกระทรวงมหาดไทย ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านผู้แทนจากภาคท้องถิ่น ต้องจับมือกันในการทำงาน โดยยึดประโยชน์สูงสุดของประชาชน เป็นเป้าหมายในการทำงาน อย่าทำงานแยกส่วนกัน

ผมขอให้ทุกท่านยึดหลักร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผิดชอบ เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและศักยภาพในพื้นที่ของท่าน

ประการที่สอง ผมขอเน้นถึง**บทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัด** ในการเป็นแกนกลาง เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานในส่วนภูมิภาคให้เกิดความร่วมมือ และเชื่อมโยงการทำงานของทุกภาคส่วนในพื้นที่ ให้ประสานเป็นหนึ่งเดียวกัน และมีการบูรณาการทุกแผนในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นแผนชุมชนหมู่บ้าน แผนท้องถิ่น ตลอดจนแผนพัฒนาอำเภอ และแผนจังหวัด ให้สามารถขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติได้จริงและรวดเร็ว และเป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วนอย่างแท้จริงที่สำคัญ ท่านผู้ว่าฯ ต้องรู้ปัญหา และพร้อมจะจัดการแก้ไขปัญหายุ่งยากที่เกิดขึ้นในจังหวัดได้ทุกเรื่อง

ประการสุดท้าย **แผนการพัฒนาในพื้นที่ ต้องมีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และสานต่อนโยบายเร่งด่วนของกระทรวงมหาดไทย** อาทิ การปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ เพื่อเสริมสร้างความสมานฉันท์ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การอำนวยความสะดวก และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน รวมทั้ง การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ผมขอถือโอกาสนี้ เน้นย้ำให้ท่านผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ทราบสักเล็กน้อย ก่อนที่จะได้มีการพูดคุยกันในหัวข้อต่อไป เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีแนวคิดที่จะใช้ **“มาตรการทางกฎหมาย”** เป็นด่านสุดท้าย (Final seal) ที่จะทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดประสบผลสำเร็จ ทั้งในด้านการเพิ่มอัตราโทษต่อผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้เสพให้สูงขึ้น และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเฉียบขาด และมีขั้นตอนการลงโทษที่รวดเร็วขึ้น เพื่อให้ผู้กระทำผิดได้รับโทษอย่างเป็นธรรมทันที โดยจะเทียบเคียง

กับกฎหมายของประเทศที่ดำเนินการประสบความสำเร็จมาแล้ว เช่น มาเลเซีย และสิงคโปร์ ซึ่งแนวทางนี้ไม่ได้มีเจตนาที่จะลงโทษรุนแรงต่อผู้ใด แต่ต้องการให้เกิดความยับยั้งชั่งใจ เกรงกลัว และไม่หลงผิดเข้าไปในขบวนการยาเสพติด โดยกระทรวงมหาดไทยจะผลักดันร่างกฎหมายดังกล่าวให้องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เสนอขอแก้ไขกฎหมายตามขั้นตอนต่อไป

ขณะนี้ได้แจ้งให้ทุกจังหวัด ทุกอำเภอประชาสัมพันธ์และอธิบายรายละเอียด ให้ประชาชนทราบ รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการกรอกแบบ และลงชื่อ สำหรับพี่น้องประชาชนที่เห็นด้วยกับแนวทางนี้

ผมเอง ได้ลงชื่อเสนอขอแก้ไขกฎหมายแล้วเป็นคนแรก จึงขอฝากเรื่องนี้ให้ท่านผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ช่วยประชาสัมพันธ์ และเชิญชวนผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางนี้ เข้าร่วมลงชื่อสนับสนุนการแก้ไขกฎหมาย ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 163 ด้วยครับ

ท่านผู้มีเกียรติครับ

การเริ่มต้นของงานทุกอย่างย่อมมีความยุ่งยาก อาจต้องอาศัยเวลา และความอดทน ซึ่งทุกท่านในที่นี้ เป็นพลังสำคัญที่จะผลักดันให้การบูรณาการแผนการพัฒนาในพื้นที่ของท่านประสบความสำเร็จ เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและมีความต่อเนื่อง ซึ่งผมจะคอยติดตามรับฟังความก้าวหน้าในการทำงานของท่าน

หากท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคใด โปรดแจ้งให้กระทรวงฯ ได้รับทราบ เพื่อที่เราจะได้ช่วยสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือโดยเร็วที่สุด

ในโอกาสนี้ ผมขอให้ท่านน้อมนำพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม 2552 และในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. 2553 มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน โดยขอให้ทุกคนมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้เต็มกำลังความสามารถอย่างมีสติรู้ตัว มีปัญญา รู้คิด จะคิดทำอะไร ต้องคิดให้รอบคอบ ทำให้ดี และถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นเป้าหมายหลัก เพราะเป็นประโยชน์ที่ยั่งยืนแท้จริง ซึ่งจะทำให้เกิดความสุข สวัสดิ์แก่บุคคล และประเทศชาติของเราสืบไป

ขอบคุณครับ

การกำหนดตำแหน่ง

ตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

กลุ่มงานวางแผนอัตรากำลัง กจ.สป.

เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2551 ก.พ.ได้กำหนดให้ทุกส่วนราชการจัดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนเข้าสู่ระบบจำแนกตำแหน่งใหม่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 โดยระบบจำแนกตำแหน่งใหม่แบ่งข้าราชการพลเรือน เป็น 4 ประเภท คือ บริหาร อำนวยการ วิชาการ และทั่วไป สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างเห็นได้ชัดเมื่อยกเลิก “ซี” ครั้งนี้ เช่น 1) มีการยกเลิกและยุบรวมสายงาน/ตำแหน่ง ให้เหลือน้อยลง 2) เงินเดือนสูงสุด ในบางระดับขยายเพดานสูงขึ้นกว่าเดิม 3) การรวมบางระดับไว้ด้วยกันทำให้เพดานเงินเดือนสูงสุดขยายตามไปด้วย 4) ไม่มีบัญชีเงินเดือนมีแต่ขั้นตำแหน่งของแต่ละระดับ เป็นต้น

ในการนี้ ก.พ.ได้กระจายอำนาจให้ อ.ก.พ.กระทรวง ในการกำหนดตำแหน่งประเภท/ระดับต่างๆ โดยคำว่า “กำหนดตำแหน่ง” นี้ หมายรวมถึงการปรับปรุง การกำหนดตำแหน่ง (สูงขึ้น/ต่ำลง) การเปลี่ยนชื่อตำแหน่งในสายงาน การเปลี่ยนด้านความเชี่ยวชาญ สำหรับตำแหน่งประเภทวิชาการและตำแหน่งประเภททั่วไป การทบทวนการกำหนดตำแหน่ง การจัดตำแหน่งตามโครงสร้างส่วนราชการใหม่ การเกลี้ยอัตรากำลัง การยุบเลิกตำแหน่ง ฯลฯ

สำหรับการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นจะขอยกตัวอย่าง การปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นกรณีตำแหน่งประเภทวิชาการจากระดับชำนาญการ เป็นชำนาญการพิเศษ ซึ่ง ก.พ.ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้หลายประเด็น กล่าวคือ 1) ต้องเป็นตำแหน่งที่ต่ำกว่าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกองหรือเทียบเท่า 1

ระดับ และรายงานตรงต่อผู้อำนวยการกอง 2) ต้องเป็นตำแหน่งซึ่งต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาที่เป็นตำแหน่งประเภทวิชาการไม่น้อยกว่า 4 ตำแหน่ง 3) ปฏิบัติงานซึ่งต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญสูงมากในงานวิชาการ และต้องตัดสินใจแก้ปัญหาที่ยากมาก และ 4) ต้องผ่านการประเมินคุณภาพงานของตำแหน่งตามหลักเกณฑ์การประเมิน ค่างานที่ ก.พ.กำหนด อีกทั้งต้องมีการยุบเลิกตำแหน่งว่างเพื่อให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการปรับระดับให้สูงขึ้นนั้น เพราะระดับ ชำนาญการ นั้น ก.พ. กำหนดค่าตอบแทนเฉลี่ย 31,250 บาท แต่ระดับชำนาญการพิเศษ ค่าตอบแทนเฉลี่ย 47,520 บาท

นอกจากนี้ กรณีการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งประเภทอำนวยการ จากระดับต้น เป็นระดับสูง ก็เป็นอำนาจของ อ.ก.พ.กระทรวง เช่นกัน แต่จะมีความยุ่งยากในการพิจารณาสูง เนื่องจากองค์ประกอบและปัจจัยในการประเมินค่างานของตำแหน่งดังกล่าวมีจำนวนมาก

ประกอบกับกลไกการพิจารณาจะมี คณะกรรมการกำหนดตำแหน่งระดับสูงของ กระทรวงฯ ทำหน้าที่พิจารณาก่อนนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าว ประกอบด้วย ประธานและกรรมการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากร บุคคลตามที่ ก.พ.กำหนดที่เป็นข้าราชการ และอดีตข้าราชการระดับสูงที่ไม่เคย รับราชการในกระทรวงมหาดไทย รวม 8 ท่านโดยในส่วนของกระทรวงมหาดไทย มีอดีตรักษาการ ก.พ. เป็นประธานฯ

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปอีกประการหนึ่ง ซึ่งกระทบต่อการย้ายข้าราชการ คือ การย้ายข้าราชการ ในตำแหน่งที่กรอบตำแหน่งกำหนดไว้หลายระดับ ทำได้ ยากกว่าเดิม เช่น กรณีตำแหน่งประวิชาการที่กรอบฯ กำหนดเป็น 2 ระดับ คือ ปฏิบัติการหรือ ชำนาญการ หากผู้ครองตำแหน่งเป็นระดับชำนาญการแล้วย้ายออกไป การจะแต่งตั้งระดับปฏิบัติการมาแทนทันทีจะทำได้ สิ่งที่จะต้องทำหากจะย้ายหรือรับโอนข้าราชการระดับ ปฏิบัติการมาดำรงตำแหน่งแทน คือ กองการเจ้าหน้าที่ จะต้องนำตำแหน่งดังกล่าวเสนอ อ.ก.พ.กระทรวง เพื่อ ขอปรับลดระดับให้ต่ำลง (จากชำนาญการ ไปเป็นปฏิบัติการ) แล้วจึงจะสามารถย้ายหรือรับโอนข้าราชการหรือบรรจุ บุคคลเข้ารับราชการในระดับปฏิบัติการมาดำรงตำแหน่ง ดังกล่าวแทนได้ ดังนั้น การจะย้ายสลับกันระหว่างระดับ ชำนาญการกับระดับปฏิบัติการในคราวเดียวกัน จะกระทำ ไม่ได้เหมือนก่อน เหตุดังกล่าวจึงทำให้การย้ายข้าราชการ ในบางระดับขาดความคล่องตัว

ขณะเดียวกันการจะเลื่อนระดับในตำแหน่งของ ตนเองที่แต่เดิมเราเรียกว่าตำแหน่งเลื่อนไหล เช่น การ จะเลื่อนตำแหน่งประเวทวิชากรจากระดับปฏิบัติการ ไปเป็น ชำนาญการ จะต้องนำตำแหน่งดังกล่าวเสนอ อ.ก.พ.กระทรวง เพื่อขอปรับระดับตำแหน่งนั้นให้สูงขึ้นก่อน

หลังจากนั้นจึงเข้าสู่ขั้นตอนการประเมินบุคคลและผลงาน เพื่อเลื่อนระดับต่อไป

สำหรับการเกลี้ยอัตรากำลังภายในกรมหรือกระทรวง จะต้องไม่เป็นการเกลี้ยอัตรากำลังที่กำหนดไว้ในส่วนภูมิภาค ไปกำหนดเป็นตำแหน่งในราชการบริหารส่วนกลาง เว้นแต่ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงภารกิจของกรมที่เป็นสาระสำคัญ

ที่กล่าวมาแล้วเป็นตัวอย่างเพียงเล็กน้อยของ ภารกิจที่กำหนดตำแหน่งซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ กองการเจ้าหน้าที่ สป. ภารกิจดังกล่าวจะมีการประชุม พิจารณาการกำหนดตำแหน่งโดยตลอดตั้งแต่ ก.พ. เริ่มมอบอำนาจให้ อ.ก.พ.กระทรวง (ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2552) ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดตำแหน่งในส่วนของ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือของทุกกรมใน สังกัดกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ เพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ มีอัตรากำลังและตำแหน่งต่างๆ ที่สอดคล้องและเหมาะสม กับภารกิจที่ต้องรับผิดชอบ 😊

การถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์การสู่ระดับบุคคล กับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

โดย กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สป.

ย้อนหลังไปเมื่อ 4-5 ปีที่ผ่านมา ท่านที่ติดตามความคืบหน้าในการพัฒนาระบบราชการ รวมถึงท่านที่อยู่ในระบบราชการ คงได้เคยได้ยินได้ฟังและร่วมดำเนินการเกี่ยวกับการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์การสู่ระดับบุคคล ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐแล้ว อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ได้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม 2551 กำหนดให้ปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคล โดยได้มีการประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ และเป็นระบบใหม่ที่จะใช้เดือนเงินเดือนของข้าราชการครั้งแรกในวันที่ 1 เมษายน 2553 นี้ หลายท่านคงตั้งข้อสงสัยว่า การถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์การสู่ระดับบุคคล กับการประเมินผลการปฏิบัติราชการเกี่ยวข้องอย่างไร การดำเนินการเหมือนหรือแตกต่างกัน ซึ่งคงเป็นประเด็นที่จะพูดคุยในวันนี้ซึ่งจะได้ทำความเข้าใจในประเด็นหลักที่สำคัญก่อน

การถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์การสู่ระดับบุคคล

เป็นเครื่องมือทางยุทธศาสตร์ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้พัฒนาระบบขึ้นมา มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา
ระบบราชการ และช่วยเสริมสร้างขีดสมรรถนะระบบราชการ มุ่งเน้นที่การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ขององค์การสู่การปฏิบัติ และประเมินผลการดำเนินการเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งใช้ “ตัวชี้วัดผลการดำเนินการ” หรือที่พวกเรารู้จักในนามของ KPIs (Key

Performance Indicators) การดำเนินการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์การสู่ระดับบุคคลในระยะแรก ถูกกำหนดให้เป็นตัวชี้วัดของส่วนราชการและจังหวัด การเรียนรู้จำกัดอยู่เฉพาะการถ่ายทอดตัวชี้วัดระดับองค์การสู่หน่วยงานเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.2552) ได้ผลักดันการถ่ายทอดตัวชี้วัดสู่ระดับบุคคล ซึ่งส่วนราชการและจังหวัดได้ดำเนินการในปัจจุบัน

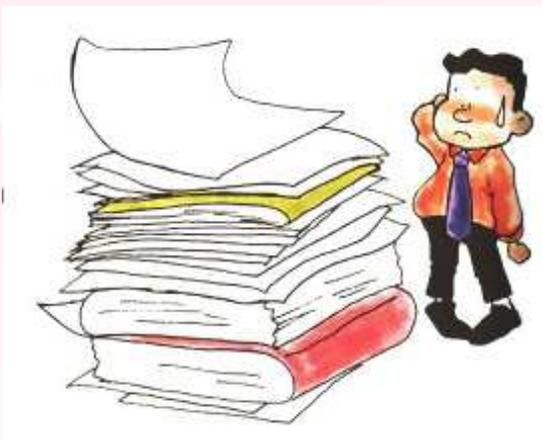
การประเมินผลการปฏิบัติราชการ

เป็นระบบบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance Management) หรือที่เรียกกันว่าระบบ PM ที่สำนักงาน ก.พ. ได้พัฒนาขึ้น เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลในภาครัฐราชการ ให้สอดคล้องกับแนวทางการบริหารราชการแนวใหม่ แก้ไขปัญหาการบริหารงานบุคคลที่ไม่ชัดเจนในการประเมินผลงาน โดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติ

ราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ และจะเลื่อนเงินเดือนตามระบบใหม่ครั้งแรกในวันที่ 1 เมษายน 2553 วัตถุประสงค์ในการดำเนินการเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร โดยมีได้มุ่งเน้นแต่เพียงเรื่องการประเมินผลการปฏิบัติงาน หรือการวัดผลงานในตอนท้ายที่สุดเท่านั้น แต่เป็นการจัดกระบวนการบริหารการปฏิบัติงาน ตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติงาน การพัฒนาผลการปฏิบัติงาน การติดตามผลการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อประสิทธิภาพประสิทธิผลของผลการปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้น โดยบุคลากรในองค์กรจะต้องประเมินผลการปฏิบัติราชการโดยใช้ “ตัวชี้วัดผลการดำเนินการ” ของแต่ละบุคคลนั่นเอง การดำเนินการที่เรียกว่า “ฝาแฝด”

การดำเนินการของทั้ง 2 เรื่อง มีความคล้ายคลึงกันมากหรืออาจเรียกว่าเป็นฝาแฝดกัน กล่าวคือ

การกำหนดตัวชี้วัด ดำเนินการตามหลักวิชาการ ที่ต้องมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของส่วนราชการ/จังหวัด สะท้อนให้เห็นถึงผลการดำเนินงานที่แท้จริง ชัดเจน แม่นยำ และสามารถวัด/ประเมินผลได้ มีความสัมพันธ์กับภารกิจ หรืองานที่ได้รับมอบหมายพิเศษ หรือเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดอื่นในเชิงเหตุและผลได้ โดย

กำหนดตัวชี้วัด 3 ลักษณะ ได้แก่

- 1) งานตามนโยบายหรือยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ/จังหวัด ซึ่งก็คือ งานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ หรือแผนปฏิบัติราชการประจำปีของส่วนราชการ
- 2) งานประจำตามโครงสร้างภารกิจของหน่วยงาน ซึ่งก็คือ งานตามหน้าที่ความรับผิดชอบหลักของกระทรวง กรม จังหวัด สำนัก หรือกอง หรือตำแหน่งงานของผู้รับ การประเมิน
- 3) งานที่ได้รับมอบหมายพิเศษนอกเหนือจากภารกิจประจำ/งานที่ริเริ่มใหม่

การกำหนดน้ำหนักตัวชี้วัด มีแนวทางในการพิจารณาหลัก ๆ ตามประเด็น/องค์ประกอบของงาน อาทิ ปริมาณงานของเนื้องานนั้น ๆ เมื่อเทียบกับงานอื่น ซึ่งงานที่มีความสำคัญ หรือมีปริมาณมากก็ให้น้ำหนักที่สูงกว่า หรือพิจารณาที่ผลกระทบต่อความสำเร็จ งานที่สำคัญและมีผลกระทบต่อองค์กรหรือยุทธศาสตร์ขององค์กร ย่อมกำหนดค่าน้ำหนักสูง หรือพิจารณาจากเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน งานที่ใช้เวลามาก อาจมีน้ำหนักตัวชี้วัดสูงกว่าเนื้องานที่ใช้เวลาน้อยกว่า

การกำหนดค่าเป้าหมาย ปัจจุบันการดำเนินการทั้ง 2 เรื่อง กำหนดให้ระบุค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดที่ระดับ 3 (จาก 5 ระดับ) อย่างไรก็ตามประเด็นนี้ยังเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงว่า แนวทางการกำหนด

ค่าเป้าหมายของเอกชนกับระบบราชการ น่าจะมีความแตกต่างกัน ซึ่งหากเป็นเป้าหมายเชิงปริมาณการเติบโตทางการเงิน จะมีความชัดเจนที่จะกำหนดค่าเป้าหมายที่ระดับ 3 แต่เป้าหมายการวัดเชิงยุทธศาสตร์ ควรกำหนดที่ค่าเป้าหมายระดับ 3 หรือไม่ และการกำหนดค่าเป้าหมายที่ระดับ 3 จะพัฒนาไปยังระดับ 5 อย่างไร

ความเหมือนที่แตกต่าง

ถึงแม้ว่าการดำเนินการทั้ง 2 เรื่อง จะเป็นไปในแนวทางเดียวกัน แต่ก็มีประเด็นที่อาจเรียกได้ว่า เป็น “ความเหมือนที่แตกต่าง” กล่าวคือ

ด้านวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ มีความแตกต่างกันอยู่บ้าง ซึ่งถึงแม้ว่าทั้ง 2 ระบบ จะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในส่วนราชการ/จังหวัดเหมือนกัน แต่ความแตกต่างก็คือ **การถ่ายทอดตัวชี้วัดฯ สู่อันดับบุคคล (IPA)** ให้น้ำหนักที่การบริหารยุทธศาสตร์ คือ เป็นเครื่องมือที่ผู้บริหารใช้ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน และสร้างการมีส่วนร่วมและแรงจูงใจที่จะผลักดันยุทธศาสตร์ให้บังเกิดผล ขณะที่ระบบการบริหารผลการปฏิบัติงาน (PM) มีจุดเน้นที่ “การบริหารผลการปฏิบัติงาน” ในหลายมิติ ทั้งด้านยุทธศาสตร์ งานประจำ งานมอบหมายพิเศษ และงานนวัตกรรม เน้นการติดตามประเมินผลงานตามแผน

ปฏิบัติงานที่กำหนด และเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สู่แผนการพัฒนาระบบราชการต่อไป

เป้าหมายการดำเนินการ การถ่ายทอดตัวชี้วัดฯ สู่อันดับบุคคล มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ/จังหวัดที่กำหนดขึ้น และนำเชื่อมโยงสู่ระบบแรงจูงใจ ขณะที่การประเมินผลการปฏิบัติราชการ มุ่งสู่การบริหารงานบุคคลและเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการทุกระดับ

การติดตามประเมินผลการดำเนินการ มีเป้าหมายเหมือนกันคือการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างในวงรอบของการประเมินผล เนื่องจากการถ่ายทอดตัวชี้วัดฯ สู่อันดับบุคคล มีเป้าหมายการประเมินผลที่เน้นเชิงยุทธศาสตร์ ดังนั้น การกำหนดวงรอบความสำเร็จ จะกำหนดรายละเอียด และเป้าหมายตัวชี้วัดเป็น “รอบปี” ขณะที่การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ดำเนินการเพื่อเชื่อมโยงกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน จึงต้องกำหนดรายละเอียด และเป้าหมายตัวชี้วัดเป็น “รอบครึ่งปี”

ประเด็น	ระบบ	การถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์การสู่ระดับบุคคล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ
วัตถุประสงค์		เน้นการบริหารยุทธศาสตร์	เน้นการบริหารผลการปฏิบัติงาน และนำไปสู่การพัฒนาบุคลากร
การกำหนดตัวชี้วัด		กำหนดจากงานใน 3 ลักษณะ ได้แก่ งานยุทธศาสตร์ งานประจำ งานที่ได้รับมอบหมายพิเศษ/นวัตกรรม	
การกำหนดน้ำหนักตัวชี้วัด		มีแนวทางในการพิจารณาหลัก ๆ ตามประเด็น/องค์ประกอบของงาน อาทิ ความสำคัญ ความยากง่าย ปริมาณ เวลา เป็นต้น	
การกำหนดค่าเป้าหมาย		กำหนดทั้งสิ้น 5 ระดับ โดยมีการ ระบุค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดที่ระดับ 3	
เป้าหมาย		มุ่งบรรลุยุทธศาสตร์ขององค์การ และเชื่อมโยงกับระบบแรงจูงใจ	มุ่งสู่การบริหารงานบุคคล และการเลื่อนขั้นเงินเดือนของบุคลากร
การติดตามประเมินผล		ติดตามผลการดำเนินงาน 3 รอบ ประเมินผลรอบปี	ติดตามประเมินผล 2 รอบ

** ตารางสรุปเปรียบเทียบระหว่างการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์การสู่ระดับบุคคลกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

โดยสรุป การดำเนินการทั้ง 2 ระบบ เป็นความเหมือนที่แตกต่าง ระบบหนึ่งเน้นที่ยุทธศาสตร์ อีกระบบหนึ่งเน้นที่การบริหารผลการปฏิบัติงาน เนื่องจากคนที่เกี่ยวข้องกับระบบขับเคลื่อนยุทธศาสตร์โดยตรง อาจจะเป็นบุคลากรเพียงบางกลุ่มบางคนที่มีมองว่าเป็นเรื่องหน่วยงาน ดังนั้นเพื่อวัดผลงานให้ครอบคลุมกับงานของทุกคน จึงใช้ระบบการวัดผลงานในมิติอื่น ๆ มาเป็นแนวทางดำเนินการเพื่อสามารถอธิบายผลงานประกอบการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนแทนระบบการเลื่อนขั้นเงินเดือนแบบเดิม ซึ่งระบบจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ในองค์การ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เหมาะสมกันและเป็นสิ่งสำคัญที่สุด คือ ทุกอนุที่เป็นองค์ประกอบในองค์การ หากมีแนวทางดำเนินการที่ชัดเจน เป็นไปในแนวทางเดียวกัน มีการจัดระบบ

การบริหารที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ก็จะนำพาให้ องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และสร้างความภาคภูมิใจแก่บุคลากรทุกท่านนั่นเอง

** ติดต่อเพิ่มเติมที่ พรรณวิภาฯ กพร.สป. 50249

มาตรการประหยัดในการเบิกค่าใช้จ่าย

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2553 ได้มีมติเห็นชอบมาตรการประหยัดในการเบิกค่าใช้จ่าย โดยให้หน่วยงานใช้ดุลยพินิจในการเบิกค่าใช้จ่ายในอัตราต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

เพื่อให้การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการจัดประชุมของส่วนราชการเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ จึงกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

1) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งเทียบเท่าเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในประเทศในอัตราชั้นประหยัด เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา รองประธานศาลฎีกา ประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร รัฐมนตรี ปลัดกระทรวงและอธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าปลัดกระทรวงหรืออธิบดี จะเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในอัตราที่ตนมีสิทธิหรือในอัตราที่ต่ำกว่าตนเองมีสิทธิได้รับก็ได้

2) ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มในการฝึกอบรม ขอความร่วมมือให้เบิกในอัตรา 25 บาทต่อมือต่อคน

ค่าอาหารในการฝึกอบรม

- กรณีจัดอบรมในสถานที่ราชการ ให้เบิกไม่เกินคนละ 150 บาท ต่อมือ

- กรณีจัดฝึกอบรมในสถานที่เอกชน ถ้าจัดเลี้ยงมือเดียว เช่น มื้อกลางวันให้เบิกได้ไม่เกิน 400 บาท (ถ้าเลี้ยงเกิน 1 มื้อ ให้เบิกไม่เกินอัตราตามระเบียบ)

3) ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มในการประชุม ให้เบิกในอัตรา 25 บาทต่อมือต่อคน

ค่าอาหารในการประชุม ไม่เกิน 80 บาท ต่อมือต่อคน และขอความร่วมมือให้จัดประชุมภายในสถานที่ราชการ

ทั้งนี้ การเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวข้างต้น หากหน่วยงานไม่สามารถเบิกจ่ายตามอัตราที่กำหนดให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาเบิกจ่าย โดยคำนึงความจำเป็นเหมาะสมและประหยัดภายใต้หลักเกณฑ์ของระเบียบเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

นิติทัศน์

ความรู้เรื่องกฎหมายจราจรทางบก

กุลพล พลวัน

อัยการอาวุโส, อดีตอธิบดีอัยการฝ่ายช่วยเหลือกฎหมาย

ชีวิตประจำวันของประชาชนทุกวันนี้มีความเกี่ยวข้องกับการใช้ยานพาหนะที่เป็นรถยนต์ รถจักรยานยนต์ ฯลฯ ในฐานะเป็นผู้โดยสาร และในการใช้ยานพาหนะนี้ย่อมจะเกี่ยวข้องกับกฎหมายจราจรทางบกอยู่ตลอดเวลาเพราะเป็นกฎหมายที่กำหนดควบคุมการขับขี่ยานพาหนะไปตามทางสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจราจรและในการสร้างความปลอดภัยแก่ผู้ขับขี่ ผู้โดยสารและผู้เดินทางทุกคน

ดังนั้น ปัจจุบันคดีเกี่ยวกับการจราจรจึงเกิดขึ้นมากขึ้นทุกที่ตามความเจริญของบ้านเมือง ซึ่งจำเป็น

ต้องใช้ยานพาหนะในการเดินทาง การไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุถึงแก่ชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินของผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ ในแต่ละปีเป็นจำนวนที่สูงมาก

ขณะเดียวกัน ผู้ที่กระทำผิดก็ยังคงมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 กรณีที่มีเพียงทรัพย์สินเสียหาย หรือผิดกฎหมายเพียงอย่างเดียวไม่มีผู้บาดเจ็บล้มตาย แต่หากมีผู้ได้รับบาดเจ็บสาหัสก็จะมีผลตามกฎหมายอาญา มาตรา 300 ฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

แต่หากมีผู้บาดเจ็บล้มตายด้วย ผู้ขับขี่ก็จะต้องมีความผิดตามมาตรา 291 แห่งประมวลกฎหมายอาญาต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีและปรับไม่เกินสองหมื่นบาท นอกจากนี้ยังจะต้องรับผิดชอบค่าเสียหายทางแพ่งฐาน กระทำละเมิดต่อผู้บาดเจ็บหรือครอบครัวของผู้เสียชีวิตในจำนวนที่ค่อนข้างสูงอีกด้วย

เท่าที่ทราบส่วนใหญ่เราขับชี่ยานพาหนะ กันโดยไม่ค่อยทราบว่าพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ที่เราต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัดนั้น มีบทบัญญัติห้ามปฏิบัติหรือกำหนดให้เราต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง หรือหากทราบก็มักจะไม่เคยอ่านจากตัวกฎหมาย เพียงแต่รับฟังการเล่าต่อ ๆ กันมาซึ่งหลายครั้งจะเป็นการเล่าที่ผิดพลาด เช่น การขับรถยนต์ตามหลังคันอื่นต้องอยู่ห่างจากคันหน้าประมาณ 10 เมตร หรือรถวิ่งทางตรงเป็นฝ่ายถูกเสมอ หรือกรณีชนกัน รถใหญ่จะเป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบ เสมอ เป็นต้น ฯลฯ

ดังนั้น จึงขอนำความรู้ในเรื่องสำคัญ ๆ ของพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาเรียนให้ทราบเพื่อประโยชน์ในการทราบว่ามี **ข้อกฎหมายห้าม** หรือ **ข้อกฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ** ใดอย่างไรบ้าง

เพื่อจะได้ไม่กระทำผิดกฎหมายและไม่ต้องถูกจับกุมดำเนินคดีเป็นจำเลยในคดีแพ่งและอาญาอีกด้วย ต่อไปนี้คือสาระสำคัญของกฎหมายที่ควรรับทราบกันไว้บ้าง

1. การใช้เสียงสัญญาณที่ก่อกวนผู้อื่น

มีรถยนต์เก๋ง รถยนต์โดยสารประจำทาง หรือรถยนต์บรรทุกสิบล้อจำนวนหนึ่งที่ใช้สัญญาณด้วยเสียงแปลกประหลาดหรือดังเกินสมควรในการขอทางเพื่อแซงผู้อื่นทำให้เกิดความรำคาญแก่รถอื่น ๆ หรือทำให้รถคันอื่นตกใจ บางครั้งตกใจจนเกิดอุบัติเหตุถึงบาดเจ็บล้มตายก็มี มาตรา 13 บัญญัติห้ามไว้ดังนี้ การขับรถตามหลังรถคันอื่น

“มาตรา 13 ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถในทางเดินรถใช้ไฟสัญญาณแสงวิบวาบ เสียงสัญญาณไซเรน **เสียงสัญญาณที่เป็นเสียงนกหวีด** เสียงที่แตกพว้า เสียงหลายเสียง **เสียงดังเกินสมควร** หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

2. การบรรทุกคนหรือสิ่งของต้องมีสิ่งป้องกัน

เวลาที่เราขับรถไปตามถนนจะเห็นได้ว่ามีรถบรรทุกสิ่งของหลายคัน เช่น รถบรรทุกอ้อย ขยะ กิ่งไม้ ดิน ทราบ ฯลฯ โดยไม่มีสิ่งป้องกันการตกหล่น ทำให้สิ่งของตกสู่พื้นถนนเกิดความสกปรกหรืออาจหล่นใส่รถที่แล่นตามหลังเกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้น มาตรา 20 จึงบัญญัติไว้ว่า

“มาตรา 20 ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถบรรทุกคน สัตว์ หรือสิ่งของ ต้องจัดให้มี**สิ่งป้องกัน**มิให้ คน สัตว์ หรือสิ่งของที่บรรทุกตกหล่น รั่วไหล สกปรก ส่องแสงสะท้อน หรือปลิวไปจากรถ อันอาจก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ ทำให้สกปรก เปราะเปื้อน ทำให้เสื่อมเสียสุขภาพอนามัยแก่ประชาชน หรือก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน”

3. การให้สัญญาณไฟเมื่อจะหยุดหรือเลี้ยว

การเกิดอุบัติเหตุขึ้นหลายครั้งเกิดจากการไม่ให้สัญญาณ เมื่อจะหยุดรถหรือเลี้ยวรถทำให้รถที่ขับตามมาหรือรถที่แล่นสวนไม่ทราบเกิดอุบัติเหตุชนกันบ่อยครั้ง ดังนั้น มาตรา 38 จึงบัญญัติกำหนดไว้ดังนี้

“มาตรา 38 การให้สัญญาณ ของผู้ขับขี่รถยนต์หรือจักรยานยนต์ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) เมื่อจะหยุดรถ ผู้ขับขี่ต้องให้สัญญาณสีแดงที่ท้ายรถ

(2) เมื่อจะเลี้ยวรถ หรือเปลี่ยนช่องเดินรถผู้ขับขี่ต้องให้ไฟสัญญาณยกเลี้ยวสีเหลืองอำพัน หรือให้ไฟสัญญาณกระพริบสีขาว หรือสีเหลืองอำพันที่ติดอยู่บนนำรถหรือข้างรถ และไฟกระพริบสีแดง หรือสีเหลืองอำพันที่ติดอยู่ท้ายรถไปในทิศทางที่จะเลี้ยวหรือเปลี่ยนช่องเดินรถ

(3) เมื่อจะให้รถคันอื่นแซง ขึ้นหน้า ผู้ขับขี่ต้องให้ไฟสัญญาณยกเลี้ยวสีเหลืองอำพันหรือให้ไฟสัญญาณกระพริบสีแดง หรือสีเหลืองอำพันที่ติดอยู่ท้ายรถทางด้านซ้ายของรถ”

4. การขับรถตามหลังรถคันอื่น

มักจะมีคำถามว่ากรณีขับรถตามหลังคันอื่นจะต้องเว้นระยะห่างไว้เท่าใด เรื่องนี้กฎหมายมิได้กำหนดว่าต้องเว้นระยะเท่าใด แต่จะต้องอยู่ห่างพอสมควร เพื่อว่าคันหน้าหยุดรถกะทันหันคันที่ขับตามหลังจะได้หยุดรถได้ทัน มิฉะนั้นอาจเกิดอุบัติเหตุชนท้ายรถคันหน้ามีการบาดเจ็บล้มตายกันได้แต่ในทางปฏิบัติเราจะพบว่าผู้ขับขี่รถยนต์ด้วยความประมาท หรือคึกคะนองโดยจะขับรถติดชิดท้ายรถคันหน้าด้วยความเร็วสูงสุดที่เรียกภาษาพูดว่า “ขับจี้” ซึ่งนับว่าน่ากลัวและอันตรายเป็นอย่างยิ่ง และมักจะทำไฟกระพริบไล่ออกคันหน้าให้ลึกลงให้เด่น กฎหมายมาตรา 40 บัญญัติว่า

“มาตรา 40 ผู้ขับขี่ต้องขับรถให้ห่างรถคันหน้าพอสมควรในระยะที่จะหยุดรถได้โดยปลอดภัยในเมื่อจำเป็นต้องหยุดรถ

ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถขึ้นสะพานหรือทางลาดชัน ต้องใช้ความระมัดระวังไม่ให้รถถอยหลังโดนรถคันอื่น”

สำหรับบุคคลบางคนที่ชอบหยุดรถแกล้งคนอื่น เช่น ขอแซงไม่ได้ตั้งใจเมื่อแซงได้แล้วแกล้งขับรถปาดหน้าในระยะกระชั้นชิดเพื่อให้อีกฝ่ายตกใจ หรือบางครั้งแกล้งหยุดรถในระยะกระชั้นชิด เพื่อให้คนขับตามหลังชนท้ายรถตนแล้วอ้างกฎหมายว่าขับรถชนท้ายรถตนต้องรับผิดชอบ การแกล้งหยุดรถกระชั้นชิดปิดทางเดินรถที่แล่นตามมานี้ หากเกิดอุบัติเหตุมีการบาดเจ็บล้มตายกันขึ้น คนที่แกล้งขับรถเช่นนี้อาจมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ซึ่งบัญญัติว่า

“ผู้ใดฆ่าผู้อื่นต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี” (ไม่ใช่โทษฐานกระทำโดยประมาทซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกินสิบปี) ดังมีคำพิพากษาศาลฎีกาตัวอย่างในเรื่องนี้คือคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2255/2522 พิพากษาว่า การที่จำเลยแกล้งหยุดรถปิดทางเดินรถของผู้อื่นเป็นเหตุให้บุคคลนั้นต้องตัดสินใจเสี่ยงภัยขับรถตกไปช่องทางเดินรถขวามือและชนกับรถที่แล่นสวนมาเป็นเหตุให้มีความตาย จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

5. ข้อห้ามบางประการที่มีให้ผู้ขับขี่รถเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

การขับขี่รถนั้น มิใช่ว่าเมื่อมีใบอนุญาตให้ขับขี่รถได้แล้วจะขับอย่างไรก็ได้ อย่างไม่เฉยชนกับผู้อื่นก็แล้วกัน ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดเพราะมีหลายกรณีที่ถูกกฎหมายห้ามมิให้ผู้ขับขี่ที่มีลักษณะต่อไปนี้ทำการขับขี่รถ เช่น เมาสุรา หรือห้ามขับรถในลักษณะวิธีการที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย เช่น โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียว เช่น ขับรถด้วยความเร็วสูงแข่งขายแข่งขวามาตลอดทาง ขับขี่รถจักรยานยนต์บนทางเท้า เป็นต้น ฯลฯ ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ตำรวจพบเห็นผู้ขับขี่ในลักษณะดังกล่าว ก็สามารถจับกุมได้ หรือพลเมืองดีพบเห็นผู้ขับขี่ที่มีลักษณะเช่นนั้น ก็อาจใช้โทรศัพท์มือถือโทรแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร หรือตำรวจทางหลวงให้สกัดจับลงหนักก็จะดี เพราะหากปล่อยให้ขับไปเช่นนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายผู้อื่นได้เสมอ กฎหมายที่ห้ามการขับขี่ในลักษณะดังกล่าวคือ มาตรา 43 ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา 43 ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถ

- (1) ในขณะที่หย่อนความสามารถในอันที่จะขับ
- (2) ในขณะที่เมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (3) ในลักษณะกีดขวางการจราจร
- (4) โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน
- (5) ในลักษณะที่ผิดวิสัยของการขับรถตามธรรมดา หรือไม่อาจแลเห็นทางด้านหน้า หรือด้านหลังด้านใดด้านหนึ่ง หรือทั้งสองด้านได้พอแก่ความปลอดภัย
- (6) คร่อมหรือทับเส้นหรือแนวแบ่งช่องเดินรถ เว้นแต่เมื่อเปลี่ยนช่องเดินรถเลี้ยวรถหรือกลับรถ
- (7) บนทางเท้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร เว้นแต่รถเข็นสำหรับทารก คนป่วยหรือคนพิการ
- (8) ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น”

6. การจอดรถในกรณีเครื่องยนต์ขัดข้อง

คดีรถชนกันนั้นหลายกรณีเกิดจากการที่รถเครื่องยนต์เสียหรือขัดข้องไม่สามารถขับต่อไปได้ จนต้องจอดไว้ข้างถนนและไม่ทำสัญญาณเตือนไว้ ทำให้ผู้ขับขี่รถบนถนนคันอื่นๆ ไม่ทราบว่าเป็นรถที่เสียจอดอยู่โดยเฉพาะเวลากลางคืน แล้วไปชนท้ายรถที่จอดไว้ข้างทางจนมีผู้บาดเจ็บล้มตายกันอยู่เสมอ ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุ กฎหมายจึงบัญญัติว่า กรณีจอดรถข้างทางนั้น ผู้ที่จอดจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง หากไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดแล้วเกิดมีผู้มาชนท้ายเขาก็อาจตกเป็นคู่ต้องหาว่าประมาทรวมกันได้ โดยมาตรา 56 บัญญัติว่า

“มาตรา 56 ในกรณีที่เครื่องยนต์หรือเครื่องอุปกรณ์ของรถขัดข้องจะต้องจอดรถในทางเดินรถ ผู้ขับขี่ต้องนำรถให้พ้นทางเดินรถโดยเร็วที่สุด

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าจำเป็นต้องจอดรถอยู่ในทางเดินรถ ผู้ขับขี่ต้องจอดรถในลักษณะที่ไม่กีดขวางทางจราจร และต้องแสดงเครื่องหมายหรือสัญญาณตามลักษณะ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

7. ทางร่วม ทางแยก และทางเอก ทางโท

อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นและมีผู้บาดเจ็บล้มตายบ่อยครั้ง มักจะเกิดที่บริเวณทางร่วม ทางแยก โดยเฉพาะทางตรง และทางแยกนั้น ผู้ขับขี่มาทางตรงมักจะเข้าใจผิดว่าตนเป็น

รถทางตรงสำคัญกว่ารถที่ออกจากซอยหรือทางแยก จะต้องจอดรอเสมอ หากมีการชนกันขึ้น ทางตรงยอมเป็นฝ่ายถูก จึงขับซึ่รถผ่านทางร่วม ทางแยกด้วยความเร็วสูง เมื่อมีการชนกันขึ้นก็จะเกิดการสูญเสียชีวิตหรือบาดเจ็บ พิกลพิการทั้งสองฝ่าย โดยเฉพาะผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ มาทางตรงเมื่อผ่านทางร่วม ทางแยก ก็ยังขับซึ่ด้วยความเร็วสูง ยามเผลอตนเป็นฝ่ายถูกเสมอ ทั้งที่เมื่อชนกับรถยนต์ที่ขับอยู่ในทางร่วมทางแยกแล้วตนซึ่งเป็นฝ่ายถูก ก็อาจเป็นฝ่ายเสียชีวิตหรือพิการก็ยอมตายหรือยอมเจ็บ อุบัติเหตุจึงเกิดขึ้นอยู่เสมอในกรณีทางร่วม ทางแยก หรือทางเอก ทางโท

ในกรณีเช่นนี้กฎหมายบัญญัติไว้แล้วว่า เมื่อถึงทางร่วม ทางแยก หรือทางเอก ทางโท ผู้ขับซึ่จะต้องปฏิบัติอย่างไร คือ มาตรา 70 บัญญัติกรณีทางร่วม ทางแยก ไว้ว่า

“มาตรา 70 ผู้ขับซึ่ซึ่งขับรถเข้าใกล้ทางร่วม ทางแยก ทางข้ามเส้นให้รถหยุด หรือวงเวียนต้องลดความเร็วของรถ”

ดังนั้น ผู้ขับซึ่รถทุกคนแม้เป็นรถทางตรงเมื่อเข้าใกล้ทางร่วม ทางแยก ก็ต้องปฏิบัติตามมาตรา 70 คือ **ต้องลดความเร็วของรถทุกคัน** หากฝ่าฝืนโดยขับซึ่ด้วยความเร็วสูง แม้จะเป็นทางตรงก็อาจถูกฟ้องในข้อหา **ประมาทรวมกันได้เสมอ**

สำหรับการขับรถเมื่อเข้าทางร่วม ทางแยก นอกจากจะต้องลดความเร็วตามมาตรา 70 แล้ว ผู้ขับซึ่ยังต้องปฏิบัติตามมาตรา 71 ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา 71 ภายใต้บังคับมาตรา 21 และมาตรา 26 เมื่อผู้ขับซึ่ขับรถมาถึงทางร่วม ทางแยก ให้ผู้ขับซึ่ปฏิบัติดังนี้

- (1) ถ้ามีรถอื่นอยู่ในทางร่วม ทางแยก ผู้ขับซึ่ต้องให้รถในทางร่วม ทางแยกนั้นผ่านไปก่อน
- (2) ถ้ามาถึงทางร่วม ทางแยกพร้อมกัน และไม่มีรถอยู่ในทางร่วม ทางแยก ผู้ขับซึ่ต้องให้รถที่อยู่ทางด้านซ้ายของตนผ่านไปก่อน เว้นแต่ในทางร่วมทางแยกใดมีทางเดินรถทางเอกตัดผ่านทางเดินรถทางโท ให้ผู้ขับซึ่ซึ่งขับรถในทางเอกมีสิทธิขับผ่านไปก่อน”

“มาตรา 72 ทางเดินรถทางเอก ได้แก่ ทางเดินรถที่เจ้าพนักงานจราจรได้ประกาศและติดตั้งเครื่องหมายจราจรแสดงว่า เป็นทางเดินรถทางเอก”

8. ชนแล้วหนี

เมื่อมีการเฉี่ยวชนกันบนถนนซึ่งอาจมีผู้บาดเจ็บ ล้มตายหรือรถของอีกฝ่ายเสียหาย แต่ไม่มีผู้บาดเจ็บ ล้มตาย ไม่ว่าจะการเฉี่ยวชนนั้นจะเป็นความผิดของตนหรือไม่ กฎหมายต้องการให้บุคคลนั้นต้องแสดงตนต่อเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันทีเพื่อสามารถไปจัดการดูแลการจราจร มิให้ติดขัด หรือดูแลช่วยเหลือผู้บาดเจ็บล้มตายได้ทันเวลาที่ และต้องแสดงตัวต่อผู้รับความเสียหายด้วย เพื่อสามารถติดต่อกรณีมีค่าทดแทนทางแพ่งในเวลาต่อมาด้วย แต่ในทางปฏิบัติปรากฏเสมอว่า เมื่อมีการเฉี่ยวชนกันแล้ว ผู้ขับซึ่จะขับรถหลบหนีไปเลยโดยเห็นว่าตนเป็นฝ่ายถูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ขับซึ่รถยนต์บรรทุกสิบล้อหรือรถยนต์โดยสารประจำทางไปต่างจังหวัด เมื่อเกิดการชนกันแล้วจะหลบหนีเกือบทุกราย จนหนังสือพิมพ์ลงข่าวด้วยข้อความว่า **“ส่วนคนขับหลบหนีไปตามระเบียบ”** คำว่า **“ตามระเบียบ”** คือ คำสั่งของเจ้าของรถซึ่งมักเรียกกันว่า **“เถาแก่”** ซึ่งจะสั่งว่าหากชนกันแล้วให้รีบหลบหนีไปก่อน เพราะหากอยู่ในที่เกิดเหตุจะถูกจับกุมตัวต้องมีการประกันตัว และทำให้ตกลงกับผู้บาดเจ็บ หรือล้มตายในเรื่องค่าเสียหายได้ยากกว่า แต่หากหลบหนีไปก่อนจะไม่ถูกจับ

ควบคุมตัวไว้ การต่อเรื่องค่าเสียหายกระทำได้ง่ายกว่า เมื่อสามารถตกลงค่าเสียหายต่างๆ ในทางคดีได้แล้ว “เถาแก่” จึงจะส่งสัญญาณให้เข้ามาอบตัวในภายหลัง

อีกกรณีหนึ่งที่มีผู้นิยมใช้กันมากขึ้นคือ บุคคลที่เป็นนักร้อง นักแสดงที่มีชื่อเสียง ขับขี่รถในขณะที่มึนเมาสุรา เมื่อเกิดการเฉี่ยวชนกับรถคันอื่น มักจะทิ้งรถไว้ในที่เกิดเหตุ แล้วหนีไปก่อนเพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำส่งไปทดสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในลมหายใจซึ่งจะมีความผิดอีกกระทงหนึ่ง และจะตกเป็นข่าวใหญ่กว่าขับรถในขณะที่มึนเมาสุรา เมื่อหลบหนีไปได้จนเชื่อว่าลมหายใจปริมาณแอลกอฮอล์ลดลงหรือไม่มีแล้ว จึงเข้ามาอบตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อขอใช้ค่าเสียหายทางแพ่งกันต่อไป

สำหรับผู้ขับขี่รถซึ่งเกิดอุบัติเหตุขึ้นไม่ว่าตนเป็นฝ่ายผิด หรือถูกต้องปฏิบัติตามมาตรา 78 ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา 78 ผู้ใดขับรถหรือขี่หรือควบคุมสัตว์ในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นความผิดของผู้ขับขี่หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์หรือไม่ก็ตาม ต้องหยุดรถหรือสัตว์ และให้ความช่วยเหลือตามสมควร และพร้อมทั้งแสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันทีกับต้องแจ้งชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของตนและหมายเลขทะเบียนรถแก่ผู้ได้รับความเสียหายด้วย

ในกรณีที่ผู้ขับขี่หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์หลบหนีไป หรือแสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่เกิดเหตุ ให้สันนิษฐานว่าเป็นผู้กระทำความผิดและให้พนักงาน

เจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดรถคันที่ผู้ขับขี่หลบหนีหรือไม่แสดงตนว่าเป็นผู้ขับขี่ จนกว่าคดีถึงที่สุดหรือได้ตัวผู้ขับขี่ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่แสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหกเดือนนับแต่วันเกิดเหตุ ให้ถือว่ารถนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือเกี่ยวกับการกระทำความผิด และให้ตกเป็นของรัฐ”

9. คนขับรถแท็กซี่

ปัจจุบันเรามีความจำเป็นต้องใช้รถแท็กซี่ที่เป็นพาหนะพาไปส่งในที่ต่างๆ อยู่เสมอ เช่น เพราะไม่มีรถส่วนตัว หรือไม่มีที่จอดรถ หรือรถส่วนตัวเสีย หรือต้องเดินทางไปต่างจังหวัดไปขึ้นรถยนต์โดยสารประจำทาง ต้องเดินทางโดยเครื่องบิน ฯลฯ และมักจะประสบปัญหา มารยาทหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของคนขับรถแท็กซี่เป็นประจำ ดังนั้น จึงควรทราบเกี่ยวกับข้อกำหนดหรือข้อห้ามที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับคนขับรถแท็กซี่ไว้ด้วยว่ามีอยู่อย่างไรบ้าง คือ มาตรา 99-100 ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา 99 ในขณะที่ขับรถ ห้ามมิให้ผู้ขับรถแท็กซี่

(1) สูบบุหรี่ เปิดวิทยุ หรือกระทำด้วยประการใดๆ ในลักษณะที่ก่อความรำคาญให้แก่คนโดยสาร

(2) ยื่นมือ แขน หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย ออกนอกรถเว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อให้สัญญาณตาม มาตรา 37

(3) จับคันบังคับรถด้วยมือเพียงข้างเดียว เว้นแต่มีเหตุจำเป็น

(4) ใช้เสียงสัญญาณเมื่อเข้าไปในบริเวณโรงพยาบาล สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษา

(5) ใช้เสียงสัญญาณแตรเพื่อเร่งรถอื่น

(6) แชนหรือตัดหน้ารถอื่นในลักษณะ ฉวัดเฉวียน เป็นที่น่าหวาดเกรงว่าจะเกิดอันตราย

(7) ขับรถเข้าในบริเวณบ้านของผู้อื่น

(8) รับคนโดยสารภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานจราจรได้กำหนดเครื่องหมายจราจรห้ามรับคนโดยสาร

(9) กล่าววาจาไม่สุภาพ เสียดยศ ดูหมิ่น ก้าวร้าว หรือแสดงกิริยาในลักษณะดังกล่าวต่อคนโดยสารหรือผู้อื่น”

“มาตรา 100 ผู้ขับรถแท็กซี่ต้องพาคนโดยสารไปยังสถานที่ที่ว่างตามเส้นทางที่สั้นที่สุดหรือเส้นทางที่ไม่อ้อมเกินควร และต้องส่งคนโดยสาร ณ สถานที่ตามที่ตกลงกันได้

ห้ามมิให้ผู้ขับรถแท็กซี่พาคนโดยสารไปทอดทิ้งระหว่างทางไม่ว่าด้วยประการใดๆ”

อนึ่ง คนขับรถแท็กซี่ (รวมทั้งรถยนต์โดยสารประจำทาง) ที่ขับรถโดยประมาททำให้เกิดอุบัติเหตุมีผู้บาดเจ็บล้มตาย นอกจากจะถูกลงโทษฐานขับรถโดยประมาทแล้ว ศาลยังอาจใช้มาตรา 50 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ห้ามประกอบอาชีพดังกล่าวได้เป็นเวลาไม่เกินห้าปีตั้งแต่วันพ้นโทษได้ด้วย

10. การพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ผู้ขับขี่รถที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงเช่นเสพยาหรือยาเสพติดจนมึนเมาแล้วไปขับรถจนเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงหรือมีประวัติกระทำผิดเกี่ยวกับการใช้รถบ่อยครั้ง หากปล่อยให้ผู้ขับขี่รถต่อไป อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินผู้อื่นได้อีก ก็ไม่สมควรให้ผู้ขับขี่รถต่อไป มาตรา 162 จึงบัญญัติว่า

“มาตรา 162 ในคดีที่ผู้ขับขี่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอันเกี่ยวกับรถนั้นๆ นอกจากจะได้รับโทษตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว ถ้าความปรากฏแก่ศาลว่า หากให้ผู้นั้นขับรถต่อไปอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ศาลมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นได้”

จากที่ได้แนะนำสาระสำคัญของประการของพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาข้างต้น คงจะเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านเพื่อประกอบการพิจารณาในการขับขี่รถยนต์ยานพาหนะบนท้องถนนได้บ้างพอสมควร อย่างไรก็ตามขอให้ระลึกว่าการขับขี่รถไม่ว่าจะเป็นรถยนต์หรือจักรยานยนต์นั้น การไม่ประมาทเป็นสิ่งสำคัญที่สุด อย่าคิดว่าเราเป็นฝ่ายถูกจะขับอย่างไรก็ได้ เพราะหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้วแม้เราจะเป็นฝ่ายปฏิบัติตามกฎจราจรแต่อีกฝ่ายอาจประมาทก็ได้ เราก็อาจต้องเสียบุคคลที่รักหรือตัวเราเองต้องพิการไปตลอดชีวิต ต้องเสียเวลาค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีในศาลและทรัพย์สินเงินทองที่ได้มาจากการชดเชยค่าเสียหายในทางแพ่งไม่อาจทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นกับตัวเรา และบุคคลที่เรารักได้ และบางครั้งอาจจะถูกดำเนินคดีอาญาทั้งสองฝ่ายฐานประมาทร่วมกัน ดังนั้น การใช้ความระมัดระวังและการยอมผ่อนปรนมีน้ำใจต่อกันจะเป็นการดีที่สุด

ที่มา : บทความเรื่องในโอกาสครบรอบ 79 ปี วันวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย : สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ผมเป็นคนเดินช้า แต่ผมไม่เคยเดินถอยหลัง

I am a slow walker, but I never walk backwards.

อับบราฮัม ลินคอล์น

ชวนอ่านชวนวิดีโอ

โดย ท้องสมุด สดร.สป.

ปวดหลัง ดูแลตัวเองด้วยกายภาพบำบัด

คู่มือเล่มนี้จะช่วยให้เข้าใจเรื่องต่อไปนี โครงสร้างและการเคลื่อนไหวของหลัง, สาเหตุของการปวดหลังที่พบบ่อย, อาการปวดหลังที่อันตราย ต้องไปพบนักกายภาพบำบัด หรือแพทย์, วิธีปฏิบัติตัวเพื่อไม่ให้ปวดหลัง, ทำออกกำลังเพื่อป้องกันอาการปวดหลัง

มัณฑนา วงศ์ศิริวรรณ : เขียน

มดกับช้าง บทเรียนการเป็นผู้นำตัวเอง = The Ant and the Elephant

“มดกับช้าง บทเรียนการเป็นผู้นำตัวเอง” เป็นนิทานสอนใจที่เต็มไปด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยมีเป้าหมายที่จะนำเสนอวิธีรวมพลังของสติและอารมณ์เข้าด้วยกัน เรื่องราวที่จะเปลี่ยนแปลงคุณเป็นคนใหม่ ด้วยบันได 5 ขั้น สู่การค้นพบศักยภาพความเป็นผู้นำที่แท้จริงในตัวคุณ เพื่อมุ่งไปสู่การแสดงศักยภาพสูงสุด ทั้งในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคล และฐานะของผู้นำองค์กร

โพลเซนที วินซ์ : เขียน, มรกต เบญจวัฒน์นันท์ : แปล

ตอบปัญหาชีวิต

ประมวลความรู้ทางด้านชีวิต ธรรมะ และศาสนา ให้คำตอบเรื่องชีวิตมนุษย์ กรรม กฎแห่งกรรม บุญ บาป จิต วิญญาณ สมบัติ กรรมฐาน ศาสนา รวมไปถึงเรื่อง ญาณ อภิญญา ปาฏิหาริย์ ซึ่งเป็นที่สงสัยว่ามีจริงหรือไม่ เกิดขึ้นได้อย่างไร ถูกต้องเพียงไร โดยผู้เขียนได้นำมาอธิบายอย่างละเอียด พร้อมทั้งนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และจิตวิทยา มายกตัวอย่างประกอบ ให้คำตอบที่มีเหตุผลและมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เป็นต้น

ทันตแพทย์สม สุจิรา ผู้เขียนหนังสือ Bestseller “อินส์ไทม์พบ พระพุทธเจ้าเห็น” และ “เดอะท็อปซ์คริสต์”

นวัตกรรมใหม่ ที่ทำให้ชีวิตง่ายขึ้น

ICT สป. ฉบับนี้ขอแนะนำนวัตกรรมใหม่ที่เพิ่งเปิดตัวไปเมื่อไม่นานมานี้ คือ “แท็บเล็ตคอมพิวเตอร์” หรือ “iPad”

iPad คือ อุปกรณ์ mobile ใหม่ที่อยู่ระหว่าง iPhone และ Macbook แต่เหนือกว่า netbook ด้วยเทคโนโลยีที่มีอยู่ล่าสุดใน iPhone ได้นำมาใช้ไว้ใน iPad ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น จอ Capacitive Multitouch หน้าจอแบบ High Definition มีความละเอียดสูง ขนาดตัวเครื่องสูงเพียง 9.56 นิ้ว กว้าง 7.47 นิ้ว หนาเพียงครึ่งนิ้ว และน้ำหนักไม่ถึง 1 กิโลกรัม มีมาให้เลือกทั้งแบบ WiFi และ WiFi+3G ทั้งหมดทั้งสิ้นที่กล่าวมานี้เป็นนวัตกรรมของ Apple ที่ไม่ใช่เพียงอุปกรณ์ใหม่เท่านั้น หากแต่เป็นนวัตกรรมทางธุรกิจใหม่ที่น่าสนใจซึ่งเปลี่ยนแปลงโลกและชีวิตของเราอย่างแท้จริง

iPad มาพร้อมนวัตกรรมทางธุรกิจใหม่ได้แก่ ร้านหนังสือออนไลน์ (iBookStore) ที่สามารถซื้อ e-book มาอ่านใน iPad ได้ในราคาแสนถูก (ถูกกว่าซื้อ hardcopy มาอ่านเสียอีก) เปลี่ยน font และขนาดได้ตามต้องการ คราวนี้อุตสาหกรรมหนังสือ ไม่ว่าจะเป็น Amazon หรือ สำนักพิมพ์เองคงถูกกระเทือนโดยตรง

นอกจากนี้สิ่งพิมพ์อื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ก็ต้องมีอีก platform นอกจาก online แล้วก็ต้องมีบน iPad ด้วย เพราะบน iPad เนื้อหาจะเป็นแบบ interactive คือสามารถโต้ตอบกับสิ่งพิมพ์ได้ เช่น เล่น video clip หรือ comment ถึงบรรณาธิการก็ทำได้ง่ายเพียงปลายนิ้ว iPad ยังเป็นอุปกรณ์เกมส์คอนโซลที่จะแข่งกับ Play station ได้อย่างสบาย เพราะจอภาพแบบ HD และ Processor ที่ทรงพลังทำให้ประสบการณ์

การเล่นเกมส์สมจริง มากขึ้นและการแชร์รูปภาพแบ่งปันให้กับเพื่อนๆ ทำได้โดยง่าย สามารถจัดแบ่งหมวดหมู่ พร้อมโชว์รูปของตัวเองได้ตลอดเวลา และอีกหนึ่งความพิเศษของเจ้า iPad คือมี iTunes อยู่ในตัวอีกด้วยที่นี่คุณก็สามารถ เข้าหรือซื้อเพลง ภาพยนตร์ ที่คุณต้องการผ่าน iTunes Store ได้อีกด้วย

โดยความสามารถและขนาดของ iPad แล้ว นับได้ว่าเป็นการรวมเอาโลกของเทคโนโลยี และโลกของศิลปศาสตร์เข้าด้วยกันอย่างลงตัว สุดท้าย iPad จะเป็นนวัตกรรมเปลี่ยนชีวิตได้จริงหรือไม่ต้อง รอการพิสูจน์ต่อไปครับ

อภิรักษ์ ยุชยะทัต
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
เรียบเรียง

เพียงเมื่อท่านหยุดก้าว ท่านก็เริ่มถอยหลังแล้ว
When you stop advancing, you've already begun to retreat.
ดร.เทียม โชควัฒนา

กลุ่มอาการ ฟันร้าว

Crack tooth syndrome

ทันตแพทย์ชวลิต อยู่เย็น โรงพยาบาลมิชชั่น

ท่านผู้อ่านบางท่านอาจเคยมีปัญหาหรือเคยมีอาการเสียวฟันมาบ้างแล้ว โดยมากอาการเสียวฟันมักมีปัญหามาจากฟันผุหรือการมีเหงือกกร่น ทำให้มีส่วนของผิวรากฟันเผยผิ่ (Cementum expose) แต่คงมีท่านผู้อ่านบางท่านอาจมีปัญหาโดยที่ฟันไม่มียุ่ยหรือไม่มีการร่นของเหงือก ท่านอาจมีปัญหาของการร้าวของฟัน

สาเหตุที่ทำให้เกิดการร้าวของตัวฟันอาจมีได้หลายสาเหตุที่พบมากที่สุดแก่ฟันที่มีปุ่มฟันและร่องฟันที่แหลมและลึก ทำให้เมื่อฟันมีการบดและถูกัน จะเกิดแรงเฉือน (Shear force) ลงบนตัวฟันโดยเฉพาะปุ่มฟันที่แหลมนั้น นานๆ เข้าตัวฟันก็จะเกิดการร้าวขึ้นได้

สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เกิดการร้าวของฟันได้แก่ ภาวะการกัดแน่นฟัน (Clenching) และการนอนกัดฟัน (Bruxism)

เนื่องจากว่าในภาวะดังกล่าวจะเกิดแรงที่ตัวฟันมากกว่าแรงปกติที่เราใช้ตอนที่เรากัดอาหาร

ในฟันที่มีรอยผุขนาดใหญ่ หรือได้รับการอุดแล้ว แต่เหลือเนื้อฟันบางๆ ก็อาจเกิดการร้าวของตัวฟันได้

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ฟันที่มีรอยทุกซี่จะต้องปวดหรือมีอาการเสียวไป ในคนไข้ที่สูงอายุ การร้าวของฟันจะค่อยๆ เกิดขึ้นทำให้ฟันมีโอกาสสร้างเนื้อฟันจากด้านในโพรงประสาทฟันขึ้นมาเสริมความแข็งแรง (Reparative dentine) จึงทำให้รอยร้าวนั้นเข้าไปไม่ถึงโพรงประสาทฟัน

แล้วเราจะทราบได้อย่างไรว่าฟันของเรามีรอยร้าว

คงบอกได้ยากกว่าอาการเสียวฟันนั้นเป็นผลมาจากฟันร้าวหรือไม่ แต่เราสามารถสังเกตด้วยตัวเองได้ โดยสังเกตดูว่าฟันซี่ดังกล่าวนั้นจะมีอาการเสียวเมื่อเคี้ยวหรือกัดอาหารที่แข็ง

หรือเหนียวมากๆ และบางครั้งจะมีอาการปวดหรือเสียวในขณะ
คลายแรงกัดหรือเคี้ยวรวมกันด้วย

แต่อย่างไรก็ตามอาการดังกล่าวก็อาจมีสาเหตุมาจาก
อย่างอื่นได้อีก ดังนั้นทางที่ดีคุณควรจะไปพบทันตแพทย์เพื่อตรวจ
หาสาเหตุโดยละเอียดอีกครั้งนั้นจะดีกว่าครับ

ทำอย่างไรถ้าฟันของเรามีรอยร้าว

อันนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของรอยร้าวครับ ถ้ารอยร้าวนั้น
มีขนาดเล็กไม่ยาวมากนักและคาดว่าไม่ลึกมากนัก เราจะกรอฟันส่วน
ที่ร้าวออก และทำการบูรณะด้วยวิธีปกติครับ แต่ถ้ารอยร้าวนั้น
มีขนาดใหญ่ หรือว่ามีอาการเสียวฟันทุกครั้งที่เคี้ยวอาหารละก็
เราอาจต้องทำการ ครอบฟันซี่นั้นไว้เพื่อป้องกันไม่ให้รอยร้าวนั้น
ลุกลามหรือขยายใหญ่ขึ้น แต่ถ้ารอยร้าวนั้นลึกเข้าไปถึงโพรง
ประสาทฟันแล้วละก็ ฟันซี่นั้นคงต้องรีบทำการรักษารากฟัน
โดยด่วนครับ

ถ้าปล่อยไว้โดยไม่ทำการรักษาละจะเกิดอะไรขึ้น

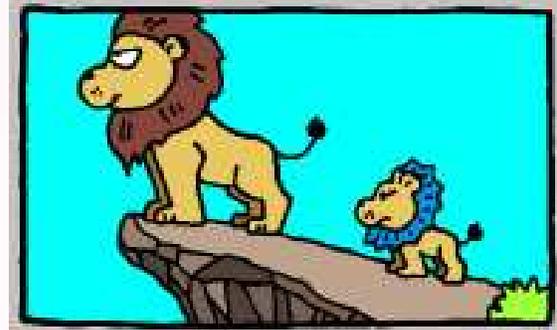
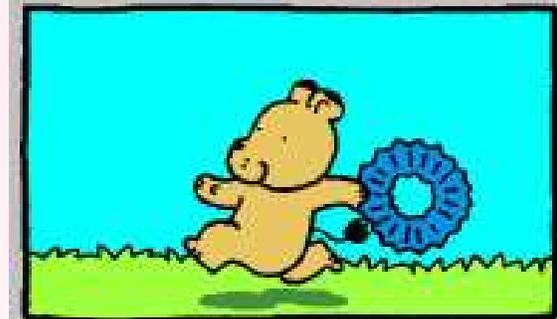
รอยร้าวนั้นก็ขยายใหญ่ขึ้น และเมื่อใดที่รอยร้าว
ขยายจนข้ามตัวฟันไปด้านตรงข้าม หรือลงไปถึงรากแล้วละก็
บอกลาฟันซี่นั้นได้เลยครับ เพราะในปัจจุบันเรายังไม่มีวิธี
รักษาฟันที่แตก (Vertical root fracture) ได้ครับ

ดังนั้นเมื่อฟันมีปัญหาอาการมีอาการมาก รีบมาพบ
ทันตแพทย์โดยด่วนนะครับ หมอฟันทุกคนน่ารัก ยินดีให้คำปรึกษา
ครับ

ที่มา : วารสารมิชชั่น

อมยิ้ม

๒ ข้อคิดดัดธรรม เรื่อง...

ความโลภ...ทำลาจตนเอง

พระธรรมโกศาจารย์ (ปัญญานันทภิกขุ)
วัดชลประทานรังสฤษฎ์

มีเรื่องเรามาแต่โบราณเรื่องหนึ่ง เป็นอุทาหรณ์สำหรับให้คิดเป็นอย่างดี แต่ไม่ควรเอามาเป็นเยี่ยงอย่าง

เรื่องมีอยู่ว่า มีชายสองคนเป็นเพื่อนรักกันมากตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้ๆ กัน

ชายคนแรกมีนิสัยขี้โลภ มักได้ เห็นอะไรเป็นของแปลกๆ ก็มักอยากได้มาเป็นของๆ ตัว บางครั้งก็ถึงกับขอเอาดื้อๆ

ส่วนชายคนที่สอง มีนิสัยชอบอิจฉา เห็นใครมีทรัพย์สมบัติมากๆ อยู่ดีมีสุขก็เกิดความอิจฉาตาร้อนไม่อยากจะเห็นใครได้ดีกว่าตน

วันหนึ่ง ทั้งสองได้ชักชวนกันเข้าไปหาของในป่า อาทิ ลูกนกขุนทอง นกแก้ว เอื้อง กล้วยไม้ ฯลฯ และเมื่อเดินทางลู่ถึงป่าที่มีต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง คงเป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ เพราะสังเกตเห็นจากพวงมาลัยนักรอยนัมพันที่ชาวบ้านนำมาสักการบูชาเขวนไว้ที่โคนต้น ทั้งสองเกิดความศรัทธาขึ้นมาทันที จึงจัดการกระทำพิธีกรรมต่อเทพเจ้าที่สถิตอยู่ ณ ต้นไม้ใหญ่แห่งนั้นทันทีและได้อธิษฐานว่า "ขอให้ข้าพเจ้าทั้งสอง จงประสบโชคลาภด้วยเถิด"

พลันสิ้นเสียงอธิษฐาน เทพเจ้าได้มาปรากฏกายให้ทั้งสองคนเห็น พร้อมกับมีคำบัญชากล่าวว่

"ดูก่อนท่านทั้งสอง เราารู้สึกพอใจในการกระทำพิธีกรรมของท่านมาก ท่านปรารถนาสิ่งใดจงบอกแก่เรา แต่มีข้อแม้อยู่ประการหนึ่ง คือ การขอลาภผลนั้น ใครขอก่อนจะได้รับผลเพียงข้อเดียว ใครที่ขอทีหลังจะได้สองเท่าของคนทีขอคนแรก เอาละ! ท่านทั้งสองจงตั้งใจให้ดี เริ่มได้แล้ว"

นายโลภคิดว่า ถ้าเราขอก่อนเราจะได้ลาภเพียงส่วนเดียว เรื่องอะไรเราจะต้องขอก่อน รอไว้ขอทีหลังจะดีกว่า เพราะว่าเราจะได้ลาภถึงสองเท่า คิดดังนั้นแล้วก็เหยเสีย

ส่วนนายอิจฉา เมื่อเห็นว่านายโลภไม่ขอลาภก่อน ตัวเองก็ต้องเป็นผู้ขอก่อน แต่มาคิดในใจว่า ถ้าเราขอของดี มีประโยชน์ เช่น เงินทอง เราเป็นผู้ขอก่อนก็จะได้แต่เพียงส่วนเดียว นายโลภมันขอทีหลัง มันต้องมันต้องได้มากกว่าเรา ฉะนั้นเราอย่าขอของดีมีประโยชน์เลย เราควรขอความพินาศฉิบหายดีกว่า เราเป็นผู้ขอก่อนก็จะได้ความพินาศเพียงส่วนเดียว ส่วนนายโลภมันขอทีหลัง มันจะต้องได้รับความฉิบหายเป็นสองเท่า

เมื่อคิดเช่นนั้นแล้ว **นายอิจฉา**จึงเข้าไปก้มกราบขอพรต่อเทพเจ้าว่า

“ข้าแต่เทพเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ ธิ์ ณ ที่นี้ขอได้โปรดกรุณาต่อ
ข้าพเจ้า จงประทานพร ขอให้ตาของข้าพเจ้าบอดข้างหนึ่งเกิด”

เทพเจ้าจึงดลบันดาลประทานพรให้ว่า

“เจ้าจงเป็นเช่นนั้นเถิด” ทันใดตาของนายอิจฉาก็บอด
สนิทลงไปข้างหนึ่งทันที และเมื่อตาของเขาบอด แล้วเขาก็เดินตรง
ไปข้างหน้าทันที โดยไม่เหลียวกลับมาดูนายโลภอีกเลย โดยคิดว่า
อย่างไรเสียนายโลภขอพรที่หลังตาของเขาก็จะต้องบอดทั้งสองข้าง
เป็นแน่

ครั้งเมื่อนายอิจฉาเดินจากไปแล้ว นายโลภก็คิดว่า
นายอิจฉาจะต้องขอลากอย่างแน่นอน ไม่มีใครอุทริไปขอความ
ฉิบหายให้แก่ตนหรอก เมื่อคิดได้เช่นนั้น เขาก็เดินเข้าไปคุกเข่า
ก้มลงกราบเทพเจ้าพร้อมกับกล่าวขอพรว่า

“ถ้าท่านจะประทานพรให้แก่ข้าพเจ้าแล้ว ขอจงได้โปรด
ประทานพรอย่างที่ผมประสงค์ได้ประทานให้แก่นายอิจฉาก็แล้วกัน”

เทพเจ้าก็ประทานพรทันทีว่า

“จงเป็นไปอย่างนายอิจฉาด้วยเถิด” ทันใดตาของนายโลภ
ก็บอดสนิททั้งสองข้างในทันที

คติธรรมจากนิทานเรื่องนี้ ก็คือ

• คนโลภนั้นมักคิดเอาแต่ได้ฝ่ายเดียว ส่วนเสียไม่เคย
คิด นี่แหละเขาเรียกว่าขาดความรอบคอบ บุคคลประเภทนี้ไม่น่า
ไว้วางใจ ขาดความใคร่ครวญ ไตร่ตรอง ตัดสินใจง่าย ใจเร็วด่วนได้
สร้างความเสียหายให้เกิดแก่ตนเองในที่สุด

ที่มา : หนังสือรวมพระธรรมเทศนาพิเศษ :
ศิลปะแห่งการครองชีวิต...

ท่องเที่ยวสืบสาน โครงการพระราชดำริ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ
พระราชทานพระราชดำริตั้งสถานีวิจัยโครงการหลวงอินทนนท์ เมื่อ
พุทธศักราช 2522 เพื่อพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของราษฎรพื้นที่สูง
เลิกการปลูกฝิ่นและฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธาร

จากสภาพป่าที่ปกคลุมด้วยไร่ฝิ่นและการทำไร่เลื่อนลอย
อินทนนท์วันนี้มีป่าเขียวชอุ่มและมีพืชที่ปลูกทดแทนฝิ่น พืชพื้น
สู่ความมีชีวิตชีวาพร้อมกับชีวิตของราษฎรชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง
และเผ่ากะเหรี่ยง นำไปสู่การพลิกฟื้นความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

สถานีวิจัยโครงการหลวงอินทนนท์ดำเนินงานด้านวิจัย
พืชพรรณเมืองหนาวเพื่อส่งเสริมอาชีพให้ราษฎรปลูกทดแทน
ฝิ่นและทำกินเป็นหลักแหล่ง พร้อมกับฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม วางระบบอนุรักษ์ดินและน้ำอย่างเหมาะสมและ
วางแผนการใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเหมาะสม

สถานีวิจัยโครงการ
หลวงอินทนนท์หลากหลาย
ไปด้วยพืชพรรณ ทั้ง
ไม้ดอก ไม้ประดับ พืชผัก
ไม้ผล สตรอเบอร์รี่ พืชไร่
และกาแฟ นอกจากนี้

ยังเป็นแหล่งเพาะเลี้ยงปลาเรนโบว์เทราท์แห่งเดียวของประเทศ
ขณะที่ราษฎรชาวเขาได้รับความรู้เทคโนโลยีแผนใหม่ภายใต้
วิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่ามาช้านาน สถานีวิจัยโครงการ
หลวงอินทนนท์จึงเป็นแหล่งเรียนรู้และการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
แบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างยั่งยืน

เปิดทำการทุกวัน เวลา 08.00-17.00 น.

โครงการหลวงอินทนนท์ หมู่บ้านขุนกลาง ต.บ้านหลวง อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ โทร. 0-5326-8567 โทรสาร 0-5326-8555
ต่อ 12 เว็บไซต์ www.doikham.com/general/project-plan/research/index-research-intanon.htm

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานในพิธีต้อนรับและเปิดโครงการปั่นจักรยาน 73 จังหวัด 179 วัน 8,666 กม. เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2553 ณ ลานอเนกประสงค์ ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

โครงการดังกล่าวเป็นโครงการซึ่งสมาชิกชมรมจักรยานเพื่อสุขภาพแห่งประเทศไทย จัดทำขึ้นเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในโครงการ "ฉันรักประเทศไทย" รวมเป็น 1 ใน 63 ล้านดวงใจ รวมพลังสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศไทยเฉลิมพระเกียรติฯ และเพื่อเป็นการรณรงค์ให้ประชาชนหันมาใช้จักรยานเป็นพาหนะในชีวิตประจำวันมากขึ้น อันจะทำให้มีสุขภาพดี ประหยัดพลังงาน รักษาสิ่งแวดล้อม และลดภาวะโลกร้อน โดยเริ่มดำเนินโครงการมาตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน 2552 และสิ้นสุดโครงการฯ เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2553 ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลาการเดินทาง คณะผู้ดำเนินโครงการฯ ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานในสังกัดเป็นอย่างดี ทำให้โครงการฯ ดำเนินไปด้วยความสะดวก ราบรื่น เรียบร้อย ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทุกประการ